

Aan de stadsdeelcommissie Amsterdam Noord
t.a.v. het dagelijks bestuur en de commissieleden
Buikslotermeerplein 2000
1025 XL Amsterdam

Amsterdam, 8 april 2024

Betreft: herontwikkeling Het Groene Veld
Per email verstuurd: bestuursondersteuning.sdn@amsterdam.nl.

Geachte commissieleden,

Als ik aan het Groene Veld denk kan ik het hebben over de voormalige SP stadsdeelvoorzitter die dit mooie gebied op ondoorzichtige wijze (ik had er bijna mijn SP-lidmaatschap door opgezegd) bijna volledig weggegeven had aan wat eufemistisch Nutsvoorzieningen wordt genoemd, maar in werkelijkheid in Nuts voorzieningen handelende multinationals zijn. Tot op de dag van vandaag geeft ook het huidige stadsdeelbestuur overigens geen openheid hoe de deal met Vattenfall en consorten ooit tot stand gekomen is. Nergens formeel vastgelegd, maar wel besloten. Zo transparant als het zicht op je voorliggers in dikke mist.

Maar ik kan het ook hebben over het geluk dat ons als buurt heeft getroffen dat het gebied voor ons ontsloten is. Dat we ineens een ruime achtertuin hebben met een lekker, gezond en betaalbaar restaurant op loopafstand (10 euro voor drie gangen) en een buurtkroeg waar we andere bewoners ontmoeten uit onze huisje-boompje-carport wijk en mensen uit de ADM-community. En waar we bovenal ineens naast een cultureel walhalla wonen waar kunst, cultuur en live-muziek tegen donatie tot lage toegangsprijzen te bezoeken zijn voor iedereen. Van jong tot oud, van arm tot rijk. En waar vele vrijwilligers de boel vol enthousiasme draaiende en betaalbaar houden. Zo draai ik zelf als buurtbewoner mee in het barrooster.

Een gebied ook waar meerdere kleine zelfstandigen (ook buurtbewoners uit de aangrenzende wijken) inmiddels een bestaan hebben gevonden met betaalbare werkruimtes en waar ze naast hun werk een actieve bijdrage leveren aan het algemeen belang op het Groene Veld. Een vorm van deeleconomie die echt uitgaat van delen.

Deze ontwikkeling had nooit plaatsgevonden als het stadsbestuur jaren terug niet besloten had de ADM-community, die hun terrein in het westelijk havengebied moesten verlaten t.b.v. een projectontwikkelaar (het gebied staat nog steeds leeg), hier tijdelijk te stallen. Achteraf een geschenk uit de hemel in tijden van neoliberale gebiedsontwikkeling.

Wie zaait (hoe onbedoeld ook) zal oogsten en uiteindelijk is dit dus ook gebeurd. Kruisbestuiving tussen de cultureel vruchtbare ADM-community en wakker gekuste buurtbewoners hebben iets op gang gebracht waar je als stadsdeel alleen maar trots op kan zijn.

Maar echt trots toont het stadsdeel zich niet. Ons stadsdeelbestuur lijkt het geschenk uit de hemel meer als paard van Troje te ervaren en het gebied rationeel tot onderdeel van een potje Stratego te reduceren volgens de aloude principes van verdeel en heers. Waarbij volledig voorbij wordt gegaan aan het feit dat de mensen uit de ADM-community die op het terrein wonen en werken ook gewoon hardwerkende mensen zijn die een voor hen passend bestaan willen opbouwen en die ook wat

(mentale) gezondheid betreft niet gebaat zijn bij onzekerheid en gedwongen verhuizingen. Kinderen gaan naar de buurtschool en aarden hier en aan hun belangen en rechten wordt volledig voorbijgegaan door ze als verplaatsbare poppetjes te beschouwen.

De politiek, zeker ook de PvdA van stadsdeelvoorzitter Brahim Abid, heeft de mond vol over het belang van bestaanszekerheid en de funeste werking van 'ontmenselijking' op bevolkingsgroepen. Maar de ADM-community wordt weggezet als 'de ADM-ers waar de centrale stad maar over moet beslissen'. Veel ontmenselijker ga je het niet krijgen. Van onze burgervader van Noord mag je wel wat meer compassie verwachten richting de mensen die noodgedwongen op jouw zorgzaamheid zijn aangewezen en die zich werkelijk de blubber werken om een positieve bijdrage aan Noord te leveren.

Als er één groep is waar de PvdA zich verwant mee mag voelen in het hele gebied hier dan zijn het juist deze hardwerkende (hand)arbeiders. Daar zit geen salonsocialist tussen. Kijk wat ze van het terrein gemaakt hebben. Kijk hoe ze de vervallen gebouwen hebben opgeknapt en het gebied tot leven hebben gewekt. Kijk wat ze organiseren en hoe ze knokken voor verbinding met de buurt.

In gentrificerend Noord is het mooi dat er een plek is waar bijstandsmoeder en bakfietselite elkaar kunnen vinden in een gebied waar universele waarden er meer toe doen dan bezit en iedereen als mens wordt begroet. Of je nu in een koophuis, omgebouwde caravan, of op straat woont en leeft.

Men is nogal eens geneigd dit een rafelrand te noemen, maar eerlijk gezegd vind ik de aangrenzende wijk Jeugdland waar ik zelf woon met zijn dodelijk saaie koophuizen, straatjes en plein pas een rafelrand. Het Groene Veld is een groene oase, dat zich als een paradijselijke poort van Noord presenteert. 'Je gaat het pas zien als je het doorhebt' zei Cruijff ooit.

Kortom, wees blij, wees trots dat we deze sociale rijkdom in ons stadsdeel hebben staan. En vecht voor het behoud hiervan.

Ed van Leeuwen
Buurtbewoner Jeugdland